

Sygn. akt IC 1286/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 marca 2019r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR(del.) Joanna Dams

Protokolant : Karolina Piech

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 marca 2019r. w Ś.

sprawy z powództwa G. G.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda 63.675,99zł (sześćdziesiąt trzy tysiące sześćset siedemdziesiąt pięć złotych 99/100) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi :

- od kwoty 63.155,20zł od dnia 28.01.2017r.

- od kwoty 520,79zł od dnia 31.08.2017r.

do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie ;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda 2.053,36zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje pobrać od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa-Sądu Okręgowego w Świdnicy kwotę 2.391,12zł tytułem części opłaty, od której powód był zwolniony oraz kwotę 386,68zł tytułem części wyłożonych przez Skarb Państwa wydatków postępowania.

UZASADNIENIE

Powód G. G. pozwem z dnia 17 lipca 2017 roku wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 110 000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 28 stycznia 2017 roku do dnia zapłaty, a ponadto o zasądzenie kwoty 8 543,96 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia i zaopatrzenia medycznego powoda, a także zwrotu kosztów opieki sprawowanej nad powodem przez osoby trzecie, wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 28 stycznia 2017 roku do dnia zapłaty, jak również zażądał przyznania mu od pozwanego zwrotu kosztów procesu.

Uzasadniając swoje roszczenie powód wskazał, że w dniu (...) roku w W. (na drodze krajowej nr (...)) doszło do wypadku komunikacyjnego, w wyniku którego powód był poszkodowanym. Sprawca zdarzenia miał wykupioną polisę ubezpieczeniową OC posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. W wyniku zdarzenia powód doznał urazu wielonarządowego, a w tym: urazu jamy brzusznej z rozkawałkowaniem śledziony, urazu klatki piersiowej z odmą obustronną, stłuczeniem płuc i złamaniem żebra, złamania dalszej części obojczyka prawego z przemieszczeniem odłamów, złamania miednicy oraz otwartego, wieloodłamowego złamania trzonu kości piszczelowej prawej z przemieszczeniem odłamów. Wypadek oprócz spowodowania u powoda cierpienia fizycznego

i psychicznego, wywołał również szkodę majątkową - zwiększając koszty jego bieżącego utrzymania, pozbawiając powoda zarobków, a także powodując, że G. G. wymaga stałej opieki innych osób. Ponadto powód podkreślił stopień dotkliwości doznanej krzywdy wskazując na jego wiek - powód w chwili zdarzenia miał (...) lata oraz był w pełni sprawy i aktywny ruchowo. Powód podał, że przedmiotową szkodę zgłosił pozwanemu pismem z dnia 21 grudnia 2016 roku, w którym wniósł o wszczęcie postępowania likwidacyjnego oraz o zapłatę stosownego odszkodowania (art. 444 § 1 k.c.) i zadośćuczynienia (art. 445 § 1 k.c.). Komisja lekarska powołana przez pozwanego ustaliła, że powód w wyniku przedmiotowego zdarzenia doznał 32% trwałego uszczerbku na zdrowiu. W ocenie powoda wielkość ta została istotnie zaniżona z uwagi na faktyczne rozmiary doznanego przez niego uszczerbku. Podniósł, że ustalony przez stronę pozwaną uszczerbek nie uwzględnia zakresu dysfunkcji wynikających z poszczególnych, doznanych przez niego urazów. W toku postępowania likwidacyjnego pozwany zakład ubezpieczeń decyzją z dnia 2 stycznia 2017 roku przyznał G. G. kwotę 47 000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Rzeczona kwota została pomniejszona o 20% z tytułu przyczynienia się powoda do powstania szkody - ostatecznie powodowi została wypłacona kwota 37 600 zł. Pismem z dnia 24 stycznia 2017 roku powód wezwał zakład ubezpieczeń do zapłaty pozostałej części zadośćuczynienia oraz do zapłaty kosztów opieki sprawowanej nad powodem przez osoby trzecie. Pismem z dnia 2 lutego 2017 roku pozwany odmówił powodowi realizacji zgłoszonych roszczeń. Ponad powyższe powód wskazał, że na dochodzoną przez niego kwotę 8 543,96 zł tytułem odszkodowania składa się kwota 7 680 zł (koszty opieki) oraz kwota 863,96 (koszty leczenia). Odnosząc się do roszczenia w zakresie odsetek powód wskazał, że zasadność naliczania ich od wskazanej przez powoda daty wynika z faktu, iż dzień 28 stycznia 2017 roku jest pierwszym dniem po upływie terminu do zapłaty powodowi przez stronę pozwaną zadośćuczynienia (termin ten upłynął bowiem w dniu 27 stycznia 2017 roku).

W odpowiedzi na pozew z dnia 23 sierpnia 2017 roku strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i przyznanie jej od powoda kosztów postępowania. Z ostrożności wniosła o zmniejszenie wysokości żądanego zadośćuczynienia.

Motywuując swoje stanowisko pozwana przyznała, że ponosi odpowiedzialność za przedmiotowe zdarzenie na podstawie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej i wypłaciła powodowi z tego tytułu zadośćuczynienie pieniężne w kwocie

37 600zł (przyznana kwota 47 000 zł została pomniejszona ze względu na przyjęcie 20% przyczynienia się do zaistnienia i wielkości szkody - z uwagi na podróżowanie przez powoda bez zapiętych pasów bezpieczeństwa). Podała, że wypłacone zadośćuczynienie uwzględnia powypadkowy stan zdrowia powoda. Podkreśliła nadto, że zakres trwałego uszczerbku na zdrowiu G. G. został ustalony przez lekarza specjalistę i wyniósł on 30,5%. Strona pozwana podała również, że nie uznaje roszczenia powoda tytułem kosztów opieki, kwestionując jej zakres. Zarzuciła także, iż brak jest podstaw do uwzględniania żądania w zakresie odsetek, gdyż ewentualne ich przyznanie może być uzasadnione dopiero od chwili wyrokowania oraz że ich zasądzenie spowodowałoby istotne podwyższenie sumy zadośćuczynienia ponad kwotę uznaną przez Sąd za odpowiednią w chwili orzekania.

W piśmie z dnia 28 sierpnia 2017 roku strona pozwana podniosła, że zgodnie z orzeczeniem lekarskim powód w zakresie pielęgnacji podstawowej oraz w zakresie zaopatrzenia gospodarstwa domowego wymagał łącznie 350 godzin opieki. Przy przyjęciu stawki godzinowej w wysokości 8 zł oraz i po uwzględnieniu 20% przyczynienia się powoda, odszkodowanie z tytułu sprawowanej nad powodem opieki powinno wynosić 2 240 zł. Ponadto (...) zaproponował ugodowe załatwienie sporu poprzez dopłatę powodowi kwoty 34 400 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód G. G. przed zdarzeniem z dnia (...) roku był (...) mężczyzną, aktywnym fizycznie - w tygodniu pracował jako pomocnik budowlany (w przyszłości planował własną działalność w tym zakresie), natomiast w trakcie weekendów jeździł na rowerze i chodził na wędrowniki po górach. Ponadto w okresie zimowym jeździł na nartach. Nie odczuwał żadnych dolegliwości fizycznych. We wrześniu 2016 roku ukończył terapię odwykową, w wyniku której zalecono mu znaczną aktywność ruchową.

Dowód:

- zeznania świadka T. G., k. 157v i e-protokół,
- przesłuchanie powoda, k. 216-217v i e-protokół.

Samochód marki P. o numerze rejestracyjnym (...) był objęty obowiązkowym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych na podstawie umowy ubezpieczenia zawartej ze stroną pozwaną (...) S.A. w W..

Dowód: notatka urzędowa o zdarzeniu drogowym z dnia 01.12.2016 r., k. 28-29.

W dniu(...) roku opisanym powyżej samochodem kierował Ł. J., a jednym z trzech jego pasażerów był powód, który zajmował tylne siedzenie. W trakcie jazdy powód nie miał zapiętych pasów bezpieczeństwa. Około godziny 7:00 na drodze krajowej nr (...) w miejscowości W. kierujący tym pojazdem stracił nad nim panowanie, wpadł w poślizg, a następnie zjechał na przeciwległy pas ruchu i zderzył się z jadącym w przeciwnym kierunku pojazdem marki S. o numerze rejestracyjnym (...).

Dowód:

- notatka urzędowa o zdarzeniu drogowym z dnia 01.12.2016 r., k. 28-29,
- akta szkody (...) i płyta CD, k. 30-77, 102,
- przesłuchanie powoda, k. 216-217v i e-protokół.

Powód w związku z wypadkiem doznał urazu wielonarządowego, tj. rozkawałkowania śledziony, stłuczenia obu płuc ze śladową odmą, złamania pierwszego żebra po stronie prawej, złamania dalszej części obojczyka prawego z przemieszczeniem odłamów, wieloodłamowego złamania trzonu kości piszczelowej prawej z przemieszczeniem odłamów, złamania gałęzi górnej kości łonowej lewej, złamania gałęzi kości kulszowej lewej oraz złamania kości krzyżowej. W wyniku zdarzenia zginął podróżujący tym samym pojazdem kolega powoda – S. W. (w trakcie zdarzenia zajmował przedni fotel obok kierowcy).

Dowód:

- notatka urzędowa o zdarzeniu drogowym z dnia 01.12.2016 r., k. 28-29,
- akta szkody (...) i płyta CD, k. 30-77, 102,
- opinia pulmonologiczna, k. 163-165,
- opinia biegłego sądowego lek. med. J. L., k. 137-141, 191-192,
- opinia biegłego sądowego lek. med. S. G., k. 228-231, 257,
- przesłuchanie powoda, k. 216-217v i e-protokół.

Z miejsca zdarzenia powód został bezpośrednio przewieziony do (...) Szpitala (...) w Ś., gdzie ze względu na doznane obrażenia (rozkawałkowanie śledziony, otwarte złamania kości) został operowany w znieczuleniu ogólnym w trybie nagłym. W trakcie operacji usunięto powodowi rozkawałkowaną śledzionę, zaopatrzone szwami rany na podudziu oraz unieruchomiono prawą kończynę dolną poprzez założenie opatrunku gipsowego. Następnie powód został przekazany na Oddział Anestezjologii i Intensywnej Terapii, gdzie poddano go badaniom kontrolnym, analgosedacji, antybiotykoterapii, płynoterapii i wentylacji mechanicznej. Po odstawieniu sedacji powoda poddano tlenoterapii i rehabilitacji oddechowej, a także stymulowano perystaltykę jelit. W dniu 7 grudnia 2016 roku powód został

przeniesiony na Oddział (...) Ogólnej (w stanie określonym jako „chory leżący”), gdzie był poddawany kolejnym badaniom i zabiegom. W dniu 8 grudnia 2016 roku powód został wypisany ze szpitala z zaleceniami prowadzenia leżąco-siedzącego trybu życia przez okres sześciu tygodni.

Dowód:

- akta szkody (...) i płyta CD, k. 30-77, 102,
- przesłuchanie powoda, k. 216-217v i e-protokół.

W związku z wypadkiem powoda do kraju przyjechała jego matka T. G., która przed zdarzeniem przebywała za granicą w celach zarobkowych. Od czasu powrotu powoda do domu jego matka sprawowała nad nim bieżącą opiekę, w tym między innymi karmiła go, myła, pomagała przy czynnościach fizjologicznych (początkowo powód korzystał z tzw. kaczki sanitarnej), smarowała maściami, zmieniała mu pościel i pomagała w rehabilitacji. W razie potrzeby podniesienia syna pomagał jej sąsiad. Po około 2,5 miesiącach powód zaczął poruszać się o kulach. Łączny okres, w którym G. G. wymagał pomocy osoby trzeciej przy wykonywaniu podstawowych czynności życiowych (po opuszczeniu szpitala) wyniósł: 6 tygodni po 6 godzin dziennie, a następnie 16 tygodni po 3 godziny dziennie – łącznie 588 godzin. Odpłatność za jedną godzinę usług opiekuńczych - na terenie gminy, w obrębie której powód zamieszkuje (K.) - w 2018 roku wynosiła w tamtym czasie 18,00zł.

Dowód:

- notatka urzędowa o zdarzeniu drogowym z dnia 01.12.2016 r., k. 28-29,
- pismo (...) w K. z dnia 18.09.2018 r., k. 247,
- zeznania świadka T. G., k. 157v,
- przesłuchanie powoda, k. 216-217v.

W wyniku wypadku powód doznał 42,50%-go uszczerbku na zdrowiu. Na chwilę obecną funkcjonuje samodzielnie, jednakże nadal zmaga się z trudnościami w poruszaniu się. Odczuwa dolegliwości bólowe w prawej nodze, w której występuje zanik mięśni uda i podudzia (2cm). Bóle występują w szczególności w trakcie dłuższego stania w jednym miejscu – w kolanie (w związku z tylną niestabilnością stawu kolanowego i zanikiem mięśni) oraz w stopie (problemy ze stawem skokowym; powód nie jest w stanie wyprostować prawej stopy). Powód nie jest w stanie kucnąć ani uklęknąć. Ponadto nie jest w stanie podnieść na dłuższą prawą rękę, w której nie ma pełnej ruchomości i pojawiają się drętwienia (ze względu na deformację obojczyka w 1/3 części, ograniczenie odwodzenia w stawie barkowym o 20 stopni), a także odczuwa bóle w części biodrowej. Ze względu na dolegliwości powód często wstaje w nocy i chodzi po pokoju w celu „rozruszania” stawów, które mają tendencję do drętwienia. Codziennie korzysta ze środków przeciwbólowych (np. M.). Obecnie rehabilituje się we własnym zakresie w domu. W związku z wypadkiem (w trakcie rekonwalescencji) utracił wagę ciała z 82 kg do 61 kg. Wobec występujących w dalszym ciągu ograniczeń ruchowych i dolegliwości bólowych wskazane jest wykonanie dodatkowej operacji prawej kończyny dolnej (stawu kolanowego). Doznane urazy nie pozostawiły trwałego i długotrwałego uszczerbku na zdrowiu powoda w zakresie neurologicznym, ponieważ nie doszło do pierwotnego ani wtórnego uszkodzenia obwodowego i ośrodkowego układu nerwowego (leczenie neurologiczne nie było podjęte). Powód natomiast w czasie jazdy samochodem jako pasażer odczuwa lęk i strach. G. G. obecnie wykonuje pracę siedząco-stojącą (co 20 minut musi zmieniać pozycję ułożenia ciała), jednakże planuje dalszą edukację, gdyż ze względu na stan zdrowia nie jest w stanie w dłuższej perspektywie pracować fizycznie.

Dowód:

- notatka urzędowa o zdarzeniu drogowym z dnia 01.12.2016 r., k. 28-29,
- opinia lekarska z zakresu neurologii z dnia 03.10.2017 r., k. 129,

- opinia biegłego sądowego lek. med. J. L., k. 137-141, 191-192,
- opinia biegłego sądowego lek. med. S. G., k. 228-231, 257,
- częściowo zeznania świadka T. G., k. 157v,
- przesłuchanie powoda, k. 216-217v.

Powód zgłosił stronie pozwanej przedmiotową szkodę pismem z dnia 21 grudnia 2016 roku, wnosząc o wszczęcie postępowania likwidacyjnego i o zapłatę kwoty 400 000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę oraz kwoty 8 100 zł tytułem kosztów opieki osób trzecich.

W odpowiedzi na zgłoszenie (...) S.A. w W. decyzją z dnia 2 stycznia 2017 roku przyznał powodowi kwotę 47 000 zł tytułem zadośćuczynienia. Rzeczona kwota została pomniejszona o 20% przyczynienia się powoda do powstania szkody (wobec faktu, iż powód jechał bez zapiętych pasów bezpieczeństwa), dlatego ostatecznie wypłacono powodowi kwotę 37 600 zł.

Pismem z dnia 24 stycznia 2017 roku powód wezwał stronę pozwaną do zapłaty dalszej części zadośćuczynienia i do zapłaty powodowi kosztów opieki sprawowanej nad powodem przez osoby trzecie.

Decyzją z dnia 2 lutego 2017 roku pozwany Zakład (...) przyznał powodowi kwotę 284,50 zł tytułem kosztów leczenia (kwota 355,63 pomniejszona o stopień 20% przyczynienia się powoda), odmawiając jednocześnie realizacji dalej idącego roszczenia powoda.

Dowód:

- akta szkody (...) i płyta CD, k. 30-77, 102.

Powód w związku z rekonwalescencją powypadkową poniósł koszty leczenia w kwocie 856,49 zł (kwota 1070,61 pomniejszona o stopień przyczynienia się powoda).

Dowód:

- faktury VAT, k. 78-88,
- przesłuchanie powoda, k. 216-217v.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo w części okazało się zasadne.

W niniejszej sprawie pozostawało bezspornym, że w dniu (...) roku powód G. G. uczestniczył w wypadku drogowym (podróżując pojazdem marki P. o numerze rejestracyjnym (...) - jako pasażer), w wyniku którego doznał ustalonych w sprawie obrażeń fizycznych. (...) S.A. w W. nie podważał również, iż wskazany pojazd był objęty obowiązkowym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych na podstawie umowy ubezpieczenia zawartej ze stroną pozwaną. Wskazać zatem należy, że w takim samym zakresie, jak sprawca szkody, na podstawie umowy ubezpieczenia odpowiadała za skutki istotnego zdarzenia także strona pozwana. Zgodnie bowiem z art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Odpowiedzialność odszkodowawczą z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej regulują przepisy szczególne, a mianowicie ustawa z dnia 22 marca 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2003 Nr 124 poz. 1152), zwana dalej „ustawą o ubezpieczeniach obowiązkowych”. Wedle przepisu art. 34 ust. 1 tej ustawy, z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje

odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia. Przepis art. 35 wskazanej ustawy stanowi z kolei, że tym ubezpieczeniem jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej wyrządziła szkodę w związku z ruchem pojazdu, natomiast zgodnie z przepisem art. 36 ust 1 zd. 1, odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej.

Powód w rozpoznawanej sprawie żądał przede wszystkim uzupełnienia przyznanego mu przez stronę pozwaną zadośćuczynienia pieniężnego poprzez zasądzenie kwoty 110 000 zł wraz z ustawowymi odsetkami. Mając więc na uwadze, że z tego tytułu otrzymał już kwotę 37 600 zł (przyznana kwota 47 000 zł pomniejszona o wartość 20% przyczynienia się powoda do powstania szkody), w ocenie powoda należne mu zadośćuczynienie pieniężne wynosi 147 600 zł (80% z 184 500 zł). Żądanie zasądzenia zadośćuczynienia za krzywdę opiera się na przepisie art. 445 § 1 k.c. stanowiącym, że w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym (czyli art. 444 k.c. dotyczącym wystąpienia uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia) sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Chodzi tu o krzywdę ujmowaną jako cierpienie fizyczne (ból i inne dolegliwości) i cierpienia psychiczne (ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała albo rozstroju zdrowia w postaci np. zeszpecenia, niemożności uprawiania określonej działalności, wyłączenia z normalnego życia itp.), a więc doznany przez poszkodowanego uszczerbek niemajątkowy. Zadośćuczynienie pieniężne ma na celu przede wszystkim złagodzenie tych cierpień. Winno ono mieć w związku z tym charakter całościowy i obejmować wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te, które zapewne wystąpią w przyszłości (a więc prognozy na przyszłość). Przy ocenie więc „odpowiedniej sumy” należy brać pod uwagę wszystkie okoliczności danego wypadku mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy, tak aby przyznana poszkodowanemu suma mogła zatrzeć lub co najmniej złagodzić odczucie krzywdy i pomóc poszkodowanemu odzyskać równowagę psychiczną (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 lipca 2000 roku, II CKN 1119/98, LEX nr 50884; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 lutego 2000 roku, I CKN 969/98, LEX nr 50824; wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 3 listopada 1994 roku, III APr 43/94, OSA 1995, nr 5, poz. 41; uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 1973 roku, III CZP 37/73, OSNC 1974, nr 9, poz. 145). W szczególności uwzględniać należy nasilenie cierpień, długotrwałość choroby, rozmiar kalectwa, trwałość następstw zdarzenia oraz konsekwencje uszczerbku na zdrowiu w życiu osobistym i społecznym poszkodowanego (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 11 lipca 2013 roku, I ACa 195/13, LEX nr 1363278; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 czerwca 1999 roku, II UKN 681/98, OSNAP 2000, nr 16, poz. 626). Zadośćuczynienie ma więc przede wszystkim charakter kompensacyjny i tym samym jego wysokość musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Wysokość ta nie może być jednak nadmierna w stosunku do doznanej krzywdy i aktualnych stosunków majątkowych społeczeństwa, a więc powinna być utrzymana w rozsądnych granicach (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 lutego 1962 roku, 4 CR 902/61, OSNCP 1963, nr 5, poz.107; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 czerwca 1965 roku, I PR 203/65, OSPiKA 1966, na4, poz. 92; wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 08 marca 2013 roku, I ACa 26/13, LEX nr 1293609; wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 17 lipca 2013 roku, I ACa 602/13, LEX nr 1353806). Z tych też względów posługiwanie się jedynie tabelami procentowego uszczerbku na zdrowiu (42,50%) i stawkami za każdy procent trwałego uszczerbku dla rozstrzygnięcia zasadności roszczenia o zadośćuczynienie i jego wysokości, znajduje jedynie orientacyjnie zastosowanie i nie wyczerpuje tej oceny (por. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 24 lipca 2013 roku, I ACa 715/13, LEX nr 1363003; wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 21 lutego 2013 roku, I ACa 1186/12, LEX nr 1313304; wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 18 lutego 1998 roku, I ACa 715/97, OSA 1999, nr 2, poz. 7).

W niniejszej sprawie Sąd w pierwszym rzędzie zwrócił uwagę na fakt, że powód w wyniku przedmiotowego zdarzenia doznał rozległych obrażeń w obrębie jamy brzusznej, miednicy oraz prawych kończyn górnej i dolnej. W wyniku uszkodzeń koniecznym było trwale usunięcie jednego z głównych narządów ciała, tj. śledziony. W konsekwencji będzie on w przyszłości bardziej narażony na choroby, obniży się jego odporność. Podkreślić należy, że powód w związku z przedmiotowym zdarzeniem był poddawany długotrwałemu leczeniu oraz rehabilitacji (powód obecnie

rehabilituje się we własnym zakresie w domu) związanych z bolesnością i niemożliwością samodzielnego poruszania się. Do chwili obecnej nie odzyskał pełnej sprawności w prawej ręce (występuje zaburzenie funkcji obręczy barkowej) i prawej nodze (powód ma problemy w swobodnym chodzeniu; występują dolegliwości bólowe i odrętwienia). W ocenie biegłego sądowego lek. med. S. G., wobec występujących w dalszym ciągu ograniczeń ruchowych i dolegliwości bólowych wskazane jest wykonanie dodatkowej operacji kończyny dolnej (stawu kolanowego). Wydaje się również uzasadnione operacyjne leczenie kończyny górnej, ewentualnie jej intensywnej i żmudnej rehabilitacji. Sąd wziął pod uwagę również, iż powód w chwili zdarzenia miał (...) lata (obecnie (...) lata) i był w pełni sprawny fizycznie. Doznane obrażenia istotnie wpłynęły na zmniejszenie się jego widoków powodzenia na przyszłość, między innymi w sferze zawodowej - powód wymaga trybu pracy siedząco-stojącej i częstej zmiany pozycji ułożenia ciała (średnio co 20 minut). Porusza się utykając na prawą nogę i nie może stać przez dłuższy czas w jednym miejscu ze względu na nasilający się ból. Problem sprawia również uniesienie prawej ręki do góry na dłużej. W konsekwencji powód musiał zmienić plany zawodowe, zrezygnować z dążenia do uzyskania umiejętności budowlanych, choć z tą branżą chciał związać w przyszłości swoją aktywność zawodową. Spowodowało to poczucie wytrącenia z akceptowanej wizji zaplanowanej przyszłości. Podkreślenia też wymaga, że w przypadku powoda intensywny ruch fizyczny miał wymiar terapeutyczny, stanowiąc metodę do walki z uzależnieniami, z jakimi we wczesnej młodości borykał się powód. Okoliczność ta budzi zatem uzasadnione obawy co do stabilności psychologicznej powoda w przyszłości.

Cierpienia psychiczne powoda powodowane były również tą okolicznością, że przez okres co najmniej 6 tyg. uzależniony był od osób trzecich (w szczególności od matki i czasami sąsiada), które pomagały mu zaspokajać nawet najbardziej podstawowe potrzeby, w tym musiał wypróżniać się z pomocą matki, która następnie wynosiła nieczystości. Oczywiście matka pomagała mu też w higienie fizycznej, co niewątpliwie było dla powoda krępujące.

Mając na uwadze wskazane wyżej okoliczności, Sąd doszedł do przekonania, że kwota przyznanego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę powinna wynosić (kwota bazowa w 100%) - 120 000 zł. Uwzględniając zatem wypłaconą już część przez stronę pozwaną (37 600 zł), a także przyczynienie się przez powoda w bezspornym stosunku 20% do powstania szkody, należało zasądzić od strony pozwanej na rzecz powoda tytułem zadośćuczynienia kwotę 58 400 zł.

Powód w rozpatrywanej sprawie zgłosił również żądanie zasądzenia na jego rzecz odszkodowania w kwocie 8 543,96 zł z tytułu zwrotu kosztów leczenia i opieki nad nim. Podstawę prawną żądania zasądzenia odszkodowania z tego tytułu stanowi przepis art. 444 § 1 zd. 1 k.c., wedle którego w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Odszkodowanie przewidziane w przepisie art. 444 § 1 zd. 1 k.c. obejmuje wszelkie wydatki pozostające w związku z uszkodzeniem ciała lub rozstrojem zdrowia, jeżeli są konieczne i celowe. Mając na uwadze udokumentowane przez powoda koszty leczenia (faktury VAT, k. 78-88) w kwocie 1070,61 zł - uwzględniając wypłaconą już powodowi przez stronę pozwaną kwotę z tego tytułu (284,50 zł) oraz 20% stopień przyczynienia się powoda do powstania szkody - należało przyznać powodowi z tego tytułu dalszą kwotę 571,99 zł. Ponadto, jak wynika z opinii biegłego sądowego lek. med. S. G. (k. 228-231) powód wymagał łącznie 588 godzin opieki, dlatego uwzględniając wskazaną przez powoda stawkę godzinową w wysokości 10 zł (mieszczącą się w zakresie obowiązującej stawki na terenie gminy, w obrębie której powód zamieszkuje) i stopień przyczynienia się powoda do powstania szkody, należało przyznać powodowi z tego tytułu kwotę 4 704 zł ($588 \times 10 \text{ zł} = 5880 \text{ zł} - 20 \%$).

Tym się kierując, Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda łącznie kwotę 63 675,99 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 63 155,20 zł (zadośćuczynienie za krzywdę, koszty opieki i koszty leczenia - w zakresie wydatków zgłoszonych w postępowaniu likwidacyjnym, tj. zakup ciśnieniomierza w kwocie 51,20 zł - po uwzględnieniu stopnia przyczynienia się powoda - powód wyjaśnił w swoim przesłuchaniu, że był on dla niego konieczny po transfuzji krwi) od dnia 28 stycznia 2017 roku, tj. od pierwszego dnia po upływie terminu do wypłacenia powodowi przez stronę pozwaną świadczenia (strona pozwana otrzymała pismo powoda zawierające zgłoszenie przedmiotowej szkody w dniu 28 grudnia 2016 roku - termin ten upłynął zatem w dniu 27 stycznia 2017 roku). Ze względu na to, iż pozostałe faktury (z wyjątkiem ciśnieniomierza) nie były przedstawione Ubezpieczycielowi w postępowaniu likwidacyjnym, odsetki ustawowe od roszczenia w tym zakresie przysługują od późniejszej daty, tj. od daty po upływie 14 dni od doręczenia

stronie pozwanej odpisu pozwu, tj. od dnia 31 sierpnia 2017 roku. Mając wszystko powyższe na uwadze Sąd orzekł, jak w pkt I wyroku.

W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu (pkt II wyroku).

Zgodnie z przepisem art. 98 § 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego radcy prawnego, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. Stosownie do tych przepisów Sąd ustalił, że na koszty procesu poniesione przez powoda składały się: wynagrodzenie zastępującego go radcy prawnego w kwocie 5 400 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, co daje łącznie kwotę 5 417 zł. Nadto powód poniósł wydatki postępowania, w kwocie 1 500 zł, sfinansowane uiszczoną przez niego zaliczką (k.109). Z kolei do kosztów procesu poniesionych przez pozwaną Zakład (...) należało zaliczyć jedynie wynagrodzenie reprezentującego ją radcy prawnego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa - w kwocie 5 400 zł.

Wedle przepisu art. 100 zd. 1 k.p.c., w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Taka też sytuacja zaistniała w niniejszej sprawie, gdyż powód wygrał sprawę w 54 %, natomiast strona pozwana w 46 %. Oznacza to, że powodowi z tytułu kosztów procesu należał się zwrot kwoty 4 545,18 zł (8 417 x 54%), a stronie pozwanej kwoty 2 491,82 zł (5 417 zł x 46%). W związku z tym powód powinien zwrócić stronie pozwanej różnicę w kwocie 2 053,36 zł.

Z tych względów, na podstawie powołanych przepisów, orzeczono jak w punkcie III wyroku.

W rozpoznawanej sprawie powód został zwolniony od kosztów sądowych w części, tj. od każdej z opłat sądowych i każdego z wydatków ponad kwotę 1500 zł (k. 89). Powód nie miał więc obowiązku uiszczenia opłaty od pozwu w kwocie 4 428 zł, a także Skarb Państwa sfinansował wydatki postępowania co do kwoty 716,08 zł.

W związku z powyższym, stosownie do przepisu art. 113 ust. 1 Ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity – Dz.U. z 2016 roku. poz. 623 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o kosztach sądowych”, Sąd nakazał stronie pozwanej (...) Spółce Akcyjnej w W. zapłacić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Świdnicy kwotę 2 391,12 zł tytułem części (54%) opłaty sądowej, od której powód był zwolniony oraz kwotę 386,68 zł tytułem części wyłożonych przez Skarb Państwa wydatków postępowania. Zgodnie bowiem ze wskazanym przepisem, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji tymi kosztami obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu, a więc w tym przypadku przepisu art. 100 zd. 1 k.p.c.

Kosztami sądowymi w pozostałej części Sąd nie obciążył powoda uznając, że z przyczyn opisanych powyżej w rozpoznawanej sprawie zachodzi szczególnie wypadek uzasadniający takie orzeczenie. Podstawę prawną takiego rozstrzygnięcia stanowi przepis art. 113 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, stanowiący, że w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może odstąpić od przewidzianego w ust. 2 obciążenia kosztami.

Z tych powodów, w oparciu o wskazane przepisy, orzeczono jak w punkcie IV wyroku.